

GrossGlockner

24.8.2000

Je nás skupina 6 lidí ve dvou autech ve věkovém rozpětí od 22 do 61 let (Majda, Luděk, Svát'a, já, Jarda a Pavel). Vyjíždíme v 6:00 z Prahy přes Linz k Mondsee, abychom se osvěžili v jeho čisté vodě. Pak pokračujeme přes Salzburg k [Hochalpenstrasse](#) (mýtné 350 ATS včetně parkování), po ní k Hochtoru (2575m), kde děláme malou aklimatizačku. Večer tu zůstáváme i na spaní; je tu malá loučka nad silnicí za neobydlenou chatkou-muzeem, kde lze za milosrdné tmy nenápadně postavit několik stanů. Jsou tu i dva stoly na piknik na kulturní stolování anaproti u tunelu nedaleko krámků se suvenýry je i čisté WC. Rozhodně příjemnější nocleh než spaní mezi auty na parkovišti.

25.8.2000

Po sbalení stanů a snídani odjezd na parkoviště Franz Joseph Höhe. Nejdřív sestup výletní cestou k ledovci Pasterze (cesta přes Hofmannshütte je uzavřena!). Ledovec za těch 7 let, co jsme tady byli naposled s dětmi, zas o dobrých 50 metrů odtál a my po něm stoupáme klasickou cestou č.740 k Frühstuckplatzu 2793 m (nenáročná). Zde nasazujeme mačky, navazujeme se na lano- trhliny!!!, naštěstí je lze překročit a přes ledovec stoupáme k chatě Adlershütte 3 454m, kde hodláme přespat. Cesta trvá v pohodě ani ne 6 hodin. Chata má tak velkou kapacitu, že si tam s rezervací nelámou hlavu, ač jsme ji měli potvrzenou od majitele, tak na chatě záznam o rezervaci nebyl, místo však ano. Asi 3 hodiny jsme večer rozpouštěli na vařiči sníh na vodu, která je na chatě jen za ATS.

26.8.2000

Odcházíme bez navázání jen v mačkách od chaty v cca 6:45 s davy lidí, kteří mají ten samý nápad jako my. Po vystoupení sněhovým polem míří stezka ke skále. Zde už je cesta zacpaná, protože lidé si sundávají mačky a navazují se na lano. Je poměrně chladno, i když počasí je jedničkové. A teď to začíná. Nelze postupovat svým tempem, neboť cesta je neprůchodná, minimální stupeň hustoty dopravy číslo 5. Mám pocit, že to snad ani nemá cenu jít na vrchol, to neskutečné množství lidí, kteří nemají soudnost o svých technických možnostech a žádné zkušenosti z pohybu v horách, na ledovci a na skále a zdržují, šmoudrchají lano nejen své, ale i těm kolem nich. Po nekonečné anabázi dosahujeme v cca 11:00 vrcholu GrossGlockneru(3797m). Cesta zpět není o nic lepší, čekáme, trneme hrůzou při přetlačování se těch nerozumných na těch nejnevhodnějších místech a pomalu postupujeme mezi lanovými družstvy deroucými se oběma směry k sněhovému poli. Do chaty přicházíme kolem 13:30 hodiny, zapijeme vrchol místním točeným pivem za 55 ATS a posléze scházíme dolů a posléze stoupáme dobrých 300 výškových metrů od ledovce nahoru k autu na parkoviště (2450m). Dnes bylo odpoledne krásně teplo, proto po ledovci stékají potoky vody. Grossglockner není obtížný za dobrého počasí, při sněhu obtížnost určitě stoupá. Má pouze 2 kritická místa při cestě z Erzh-Johann-Hütte:

a)Úzký a klouzavý hřebínek se sněhovou převějí a se zasněženou římsou (2 stupeň) na Kleinglockneru a sestup 30m do Obere Glocknerscharte mezi Glocknery - zde 5m ledu ze skály dolů, velmi nepříjemné, ale zajištěno drátem, končím ve vzduchu. Zledovatělá skála neskutečně klouže.

b)Obere Glocknerscharte mezi Klein a Grossglocknerem 10m úzké ledové pěšinky - nezajištěno, nepříjemné zvláště když se zde někdo rozhodl jít proti či předbíhat. Z Kleinglockneru do Obere Glocknerscharte je zapotřebí asi 10m lana. Kdyby tam nebyl ten provoz, tak lze dodržet průvodcovský čas, ale takhle i když celkem v pohodě jsme pročekali asi 2 až 3 hodiny na laně. Jištění je snadné a rychlé, na cestě jsou ocelové tyče 1,5m vysoké. Večer ještě odjíždíme za závoru za Heiligenblut, kde v údolí říčky Moll nacházíme místo noclehu. [Obrázky z cesty:](#)